

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 11. januar 2011
Sagsnr.: 8337
Dok.nr.: 180257

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 8. december 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 105 (Alm. del) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF).

Spørgsmål 105:

”I rådskonklusionerne fra 2004 vedr. EU's fiskeriaftaler med tredjelande fremgår det blandt andet, at EU ved indgåelse af disse aftaler skal arbejde for at forhindre overfiskeri af bestande, der er vigtige for den lokale befolkning. Vil ministeren redegøre for - med brug af konkrete eksempler - hvor og hvordan EU har arbejdet for at forhindre overfiskeri af lokale bestande, og hvor Danmark stadig mener, at der trænger til at blive strammet op?”

Svar:

Kommissionen forhandler på EU's vegne med tredjelande om fiskeripartnerskabsaftaler. I fiskeriprotokoller fastlægges de konkrete aftaler om fiskerimuligheder. Forinden EU indleder forhandlinger med tredjelande om nye fiskeriprotokoller vedtages i Rådet et forhandlingsmandat til Kommissionen. Det fremgår af disse mandater, at Kommissionen skal tage hensyn til de bedste videnskabelige udtalelser, der foreligger, i forhandlingerne om fiskerimuligheder.

Forud for indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale eller en ny fiskeriprotokol (og efter udløbet af dennes løbetid) skal der normalt gennemføres en evaluering blandt andet indeholdende en vurdering vedrørende bestandene.

Inden for de enkelte aftaler er der endvidere fastsat bestemmelser om etablering af et videnskabeligt samarbejde, hvor EU og det pågældende tredjeland forpligter sig til at overvåge bestandsudviklingen for de omfattede bestande i det pågældende land. Parterne

skal konsultere hinanden herom i en særlig komité, som nedsættes inden for hver aftale, og som består af EU og det pågældende tredjeland. Udgangspunktet er, at komiteen mødes mindst en gang årligt.

I aftalerne er en del af betalingen for fiskerimulighederne øremærket støtte til udvikling af tredjelandets nationale fiskeripolitik med henblik på at styrke udviklingen af bæredygtigt fiskeri, herunder for eksempel gennem forbedret kontrol.

Desuden har EU-fiskerfartøjer, der fisker under fiskeripartnerskabsaftaler, normalt ikke tilladelse til at fiske inden for 12-milezonen, der er forbeholdt den lokale fiskerflåde.

Endelig har EU i øvrigt vedtaget en række foranstaltninger de seneste år med henblik på bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) og forbedret kontrol generelt.

Jeg mener, at der er et behov for at forbedre grundlaget for beslutningerne om fiskerimulighederne inden for fiskeripartnerskabsaftalerne ved i forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik blandt andet at fokusere på styrkelse af den videnskabelige rådgivning. Endvidere skal der være fokus på fortsat forbedring af kontrollen i de pågældende tredjelandes farvande.

Henrik Høegh

/Birgitte Riber Rasmussen